

Full diocesà

19 de maig del 2019

p5 — Activitats d'estiu per a joves

p6 — Temps de primeres comunions

La Mare de Déu de Cabrera

El santuari de la Mare de Déu de Cabrera ocupa un lloc de privilegi entre Osona i la Garrotxa. Està al centre d'una plana allargassada a uns 1.300 metres d'altura i retallada per tres cantons per unes parets de més de 100 metres. Un paratge estimat tant per excursionistes com pels amants de la pau, el silenci o contemplació panoràmica del paisatge.

La capella actual es va construir sobre les bases d'una d'anterior destruïda totalment pels terratrèmols del segle xv. Sembla que l'antiga era la capella del castell. La reedificació de la capella anà acompanyada de tan gran entusiasme que va fer possible la col·locació d'un retaule del reconegut pintor i escultor Joan Gascó. Posteriors remodelacions i la construcció del campanar van portar la capella al seu estat actual.

La imatge de la Mare de Déu, de petites dimensions, es documenta des de 1114, però sembla que va ser destruïda i substituïda per una altra, que fou novament destruïda l'any 1936. Es tracta també d'una imatge de petites dimensions (la de la fotografia). Després de la guerra va ser substituïda per l'actual, entronitzada en 1940 i que, tot i ser també d'alabastre, guarda ben pocs dels trets característics de l'antiga. És curiós el detall de l'Infant que a la seva mà dreta i aguantant un ocell amb les ales esteses.



«No existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes»

Diumenge V de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

(14,21b-27)

Salm responsorial

Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.
(Salm 144)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

(21,1-5a)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.» Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un mana-

ment nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

(13,31-33a.34-35)

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus»

«Per l'estimació que us tindreu»

Jean Hakolimana, prev.

La societat moderna destaca per les seves contradiccions: per una banda, la consciència col·lectiva atén el seu nivell màxim pel que fa a la lluita pels drets, la causa ambiental, el rebuig del patiment fins envers animals, el rebuig de les injustícies socials, etc. Aquesta nota, però, desafina amb l'excés de cultura de l'intercanvi. Intercanviem objectes, serveis i prestacions, sentiments, cossos i fins i tot amistat. Amb aquest estil de relacions i intercanvis interessats que predomina entre nosaltres, el vertader amor es torna cada vegada més un fenomen marginal. Per als creients, és impossible viure avui l'amor cristià sense resistir-se, sense distanciar-se de l'atmosfera mercantil que envolta la societat actual. Per això, Jesús precisa: estimeu-vos, no de qualsevol manera, sinó tal com jo us he estimat.

El que permet descobrir que una comunitat que es diu cristiana és realment de Jesús, no és solament la confessió d'una doctrina, l'observança d'uns ritus i el compliment d'una disciplina, sinó l'amor viscut amb l'esperit de Jesús. Si l'Església s'està diluint enmig de la societat contemporània no és tan sols per la crisi profunda de les institucions religioses. En el cas del cristianisme és també perquè moltes vegades no és fàcil veure en les nostres comunitats deixebles de Jesús que es distingeixin per la seva capacitat d'estimar com estimava ell. Ens falta el distintiu cristià. Els cristians hem parlat molt de l'amor. No obstant això, no sempre hem encertat o ens hem atrevit a donar-li el seu veritable contingut a partir de l'esperit i de les actituds concretes de Jesús. La conversió a l'amor és la nostra gran assignatura pendent.



La imatge



El comiat de Jesús: comença la seva absència física en relació als deixebles. Fins ara ell els acompanyava, els ensenyava, els defensava, el sentien prop seu. Comença una època nova, com ara la nostra.

És l'hora d'un manament nou, distintiu per a la nova humanitat. Allò que Jesús ha fet, que és obra de salvació, que ho faci cada cristià sense límits envers els altres.

El petó (1907). Gustav Klimt



Agenda

Lit. hores: Setmana I

20 dilluns

— Sant Bernardí de Siena
— Sant Baldri (o Boi)
— Santa Basilisa
Ac 14,5-18/Salm 113/Jn 14,21-26

21 dimarts

— Sant Secundí
— Santa Virginia
Ac 14,5-18/Salm 144/Jn 14,27-31a

22 dimecres

— Santa Joaquina de Vedruna
— Santa Rita de Càssia
Ac 15,1-6/Salm 121/Jn 15,1-8

23 dijous

— Sant Desideri
— Sant Mercurial
Ac 17,7-21/Salm 95/Jn 15,9-11

24 divendres

Maria Auxiliadora
— Sant Donacià
— Sant Rogacià
Dedicació de la Basílica de Sant Francesc d'Assís
Ac 15,22-31/Salm 56/Jn 15,12-17

25 dissabte

— Sant Beda el Venerable
— Sant Urbà I
— Sant Gregori VII
Ac 16,1-10/Salm 99/Jn 15,18-21

26 diumenge VI de Pasqua / Cicle C

— Sant Felip Neri
Ac 15,1-2.22-29/Salm 66/Ap 21,10-14.22-23/Jn 14,23-29

Noves activitats en la Jornada Diocesana de Famílies

Delegació de Catequesi

El dissabte 4 de maig a Vic va tenir lloc la Jornada Diocesana de Famílies de Catequesi. Més d'un centenar de persones van participar en aquesta jornada, que va començar al Seminari de Vic amb la gimcana per als infants preparada per un grup de fidels monitors de Moià i l'esmorzar en format Alpha per al pares.

Toni Matas, creador de Bcnmultimèdia, que ha editat entre altres els devedés de l'Antic i Nou Testament amb dibuixos d'en Picanyol, va adreçar la catequesi de primer anunci als pares a partir de la seva experiència com a pare de família i com a catequista als Caputxins de Sarrià. Aquesta novetat va propiciar que els pares es coneguessin entre ells en situar-los en taules diferents i que conversessin sobre

el que s'havia exposat en la xerrada amb ajuda dels catequistes responsables de cada taula.

El matí va acabar amb l'eucaristia, que va presidir el bisbe Romà i que va fou acompanyada amb els cants del grup Pedres Vives de Moià. Havent dinat, tots es van desplaçar fins a la plaça del Museu Episcopal, on ens esperava Mn. Josep M. Riba a peu de l'escultura del bisbe Oliba per tal de fer un itinerari per alguns dels vestigis que han quedat de l'època del mil·lenari a aquest prelat de la seu vigatana.

Agraïm la participació de les parròquies assistents, així com dels catequistes del Ple de la Delegació de Catequesi, que van ajudar en l'organització de la jornada.



Jornada sobre els Drets Humans

23 de maig al Seminari



L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic, en la commemoració del seu 20è aniversari i gràcies a la col·laboració de la Fundació Privada Girbau, es plau a convidar-vos a la pròxima Jornada sobre els Drets Humans, que tindrà lloc el dijous 23 de maig, a les sis de la tarda, a la sala d'actes Torras i Bages del Seminari Vic.

A l'inici hi haurà la commemoració de l'efemèride i la presentació de la jornada, a càrrec del senyor bisbe, del director de l'Institut, Marc Sureda, i de la coordinadora de la jornada, Ester Busquets.

El Dr. Joan Ordi, filòsof i teòleg, tractarà sobre el tema, «Què ens ensenyen els drets humans filosòficament?». A continuació hi haurà un diàleg amb els assistents.

Després Juan Manuel Cincunegui, filòsof, tractarà sobre «Drets humans i religions. Concidéncies i paradoxes», dissertació a la qual seguirà un nou diàleg i la cloenda, cap a 3/4 de 9 del vespre.

Activitats d'estiu de la Delegació de Joves

Informació i inscripcions a: joves@bisbatvic.com



Colònies «Enlaira't»

De l'1 al 7 de juliol

On?

Casa de colònies El Collell

L'Esquirol

Quan?

De l'1 al 7 de juliol del 2019

Quant?

165 € (facilitats de pagament
i descomptes familiars)

Qui?

Adolescents de 13 a 17 anys
i júnior de 7 a 12 anys

Per què?

Perquè ets viu i és estiu!

En un entorn de somni, preparem uns dies per a
gaudir del bo i millor!



El camí de Sant Jaume

Del 22 al 28 de juliol

Joves a partir de 15 anys

Sortida en autocar fins a Ponferrada. Durant la setmana caminarem junts, en un entorn de gran bellesa natural que convida al silenci, a superar-se, a la fraternitat, a pregar i a meravellar-se amb la creació i el germà que camina al teu costat.

El camí d'hivern és la ruta jacobea que uneix Ponferrada amb Santiago de Compostel·la per la vall del riu Sil, a través del qual travessarem la serra oriental gallega per cotes més baixes que les del Camí Francès. D'aquí el seu nom, ja que aquest camí, utilitzat històricament per legions romanes, traginers medievals o tropes napoleòniques, també servia per al pas de pelegrins en època hivernal, a fi d'evitar les neus d'O Cebreiro. Aquest camí és l'única ruta jacobea que trepitja quatre províncies gallegues; ruta de gran bellesa, és menys massificada.



Carta d'una mare al seu fill el dia de la primera comunió

Estimat fill:

Sembla que va ser ahir quan vam voler que fossis batejat, que Déu arribés a tu i que amb tot el seu amor et cridés a ser el seu fill. Era la nostra responsabilitat i la nostra il·lusió, com a pares cristians, que nasquessis a la fe i que coneguessis Jesús i la seva Església, de la qual formes part. És el que vam decidir un dia per a tu, el pare i jo. Per això avui ets aquí.

Dono gràcies a Déu per la teva existència, per ser com ets, per tot. T'estimem molt i estem molt orgullosos, perquè la teva primera comunió és també el resultat de la teva obstinació, que et va portar a preparar-te, amb la nostra ajuda, la dels catequistes i els sacerdots. Estem tots molt contents veient com ho has aconseguit.

Avui, d'una manera conscient, estàs fent el primer pas d'un llarg i bell camí, en el qual sempre hi haurà unes petjades al teu costat. Ja ho saps: les de Jesús i les nostres.

No serà fàcil, perquè també és veritat que no tots entenen els «assumptes» de Déu. Alguns et diran que ja has aconseguit la meta, que no cal continuar. ¿T'imagines que no volguessis continuar assistint a l'escola, perquè creus que amb el que saps n'hi ha prou, i que nosaltres ho consentíssim? Ens faria molta pena que et quedessis despenjat. Per a això no calia tant d'esforç! Si no continues creixent, madurant i descobrint més, difícilment podràs entendre aquesta aventura que avui t'ha permès de fer un pas més en Jesús i, més endavant, confirmar la teva fe.

El més gran dels regals d'avui és combregar: rebre Jesús mateix! Els teus catequistes també t'han dit que pel seu

amor és possible aquest miracle i que hi ha una primera comunió, però si tu vols una segona i moltes més. Per això, em posaria trista si només donessis importància a com vas vestit, al goig que fas, al banquet, al pastís, als regals... perquè, abans del que t'imagines, et cansaràs i t'oblidaràs de tot això, però l'amor és l'únic que queda sempre.

M'agradaria, i així ho demano al Pare, que anessis descobrint la importància de «ser» per sobre de «tenir».

Sigues generós: fes servir les teves mans, comparteix el molt o el poc que tens. Fes servir els teus peus per a acompanyar els qui estan sols. Fes servir el teu somriure per a alegrar els qui estan tristos. Fes servir la boca per a acostar a Jesús els qui viuen sense esperança. Però no permetis que ningú t'arrenqui els teus somnis i il·lusions de nen. Perdona, si mai se m'oblida, que jo seré mare sempre i que tu seràs nen una sola vegada en la vida.

Recorda que Déu sempre és present a través dels altres, dels esdeveniments de la vida, des del silenci. Només has d'aprendre a buscar-lo, ell surt al teu encontre. Vés-hi quan el necessitis.

Endavant! La porta és oberta. Jesús vol ser el teu millor amic i confident. El pare i jo sempre hi serem per ajudar-te, desitjosos que la teva fe i el teu amor creixin, com ho faràs en alçada i en coneixements. Tant de bo que ho facis! No abandonis! Val la pena, fill.

Desitjo que la teva primera comunió sigui una bonica experiència, de grat record i de riquesa en la teva vida.

L'enhorabona! La teva mare.

Beata Guadalupe Ortiz de Landázuri

Fou la primera dona de l'Opus Dei

Aquest dissabte, 18 de maig, és prevista a Madrid la beatificació de Guadalupe Ortiz de Landázuri.

La nova beata nasqué a Madrid el 12 de desembre de 1916. Era la quarta i única noia del matrimoni de Manuel Ortiz de Landázuri i Eulogia Fernández-Heredia. Els seus pares la van educar en la fe cristiana. Estudià química.

Durant la guerra civil, el seu pare va ser fet presoner i, finalment, condemnat a ser afusellat. Guadalupe, que tenia llavors vint anys, juntament amb el seu germà Eduard i la seva mare, va poder acomiadar-se'n hores abans de la seva mort i donar-li serenitat en aquests durs moments.

Havent conegut sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, a 27 anys esdevingué la primera dona numerària de l'Opus Dei.

En els anys de la postguerra col·laborà en les tasques de l'administració de les residències universitàries de Madrid i Bilbao. En 1950 fou enviada a Mèxic per difondre-hi el missatge de l'Opus Dei; de fet, hi realitzà un gran apostolat i tasques caritatives entre els ancians i els camperols.

En 1956 es trasllada a Roma. La seva salut empitjora. Es doctora en química i realitza una labor investigadora i docent en diverses institucions.

Morí el 16 de juliol de 1975 amb fama de santedat.



El llibre

Qué es i qué no es el matrimonio

Aurelio Fernández



Editorial Cristiandad
18,90 euros

Les pàgines més brillants de la literatura universal s'han escrit per a exaltar l'amor entre un home i una dona.

Doncs bé, en aquest llibre la grandesa de l'amor que condueix l'home i la dona a segellar les seves vides en el matrimoni hi és sempre latent i sobretot està expressat en totes les seves pàgines.

Tanmateix, les noves interpretacions de l'amor són tantes i tan dispars que el mateix concepte «amor» és discutit i fins i tot s'arriba a negar.

Per això, aquest estudi està dedicat a l'amor esponsal, ja que que l'amor és la font de la qual raja el matrimoni, i la crisi de l'amor ocasiona, al mateix temps, la crisi de la família, de la societat i fins i tot d'una cultura.



Dret i deure de votar

Romà Casanova, bisbe de Vic

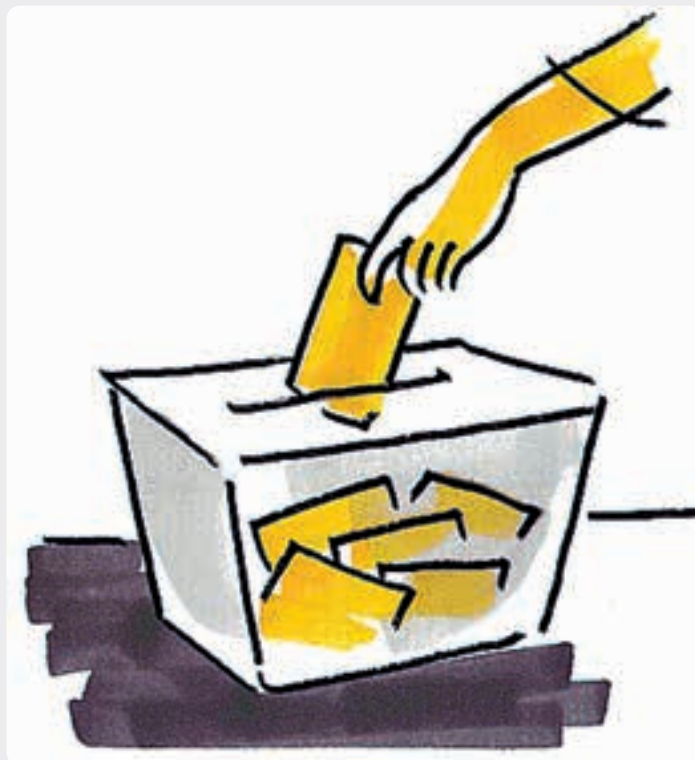


Acabem de sortir d'una campanya electoral —a les Corts espanyoles— i entrem en una altra —als consistoris municipals i al Parlament europeu—. El sistema democràtic, que continua essent, almenys en aquest context cultural nostre, el més bo per al govern de la societat, ens demana a tots aquesta implicació: hem d'expressar la nostra voluntat, amb els nostres vots, en l'elecció dels qui han de ser els gestors de les institucions.

El dret a votar és al mateix temps un deure. Un cristià ha de tenir ben clar el seu dret i el seu deure de votar. La implicació en la societat, que té moltes formes de fer-se realitat, té en el fet de la votació un primera i fonamental expressió. Exercir aquest dret i deure demana, però, de tots i cada un de nosaltres un esforç per fer-ho des de la responsabilitat. S'ha de fer des de la mirada al bé comú. No ens han de moure els interessos personals o de grup, sinó el bé de tots.

Les pròximes eleccions, municipals i europees, tenen un camp molt divers. Les municipals ens demanen el nostre vot per a configurar els consistoris municipals dels nostres pobles i ciutats. Els escollits hauran de donar resposta a problemes ben concrets i coneguts directament per nosaltres, i els qui han de ser escollits també ens són propers, perquè són veïns nostres. Les europees ja són més complicades, tant pels assumptes als quals es dona resposta en l'àmbit de la UE, com pels candidats, molts d'ells més llunyans. Però totes dues són importants: els assumptes propers i quotidians i els grans temes que, encara que decidits ben lluny, afecten la nostra vida.

Hi ha diversos temes que, en quant presents en la nostra cultura, van apareixent i es van imposant. Per a



un cristià aquests temes no són pas menors, sinó que són fonamentals a l'hora d'actuar i de votar. Hi ha en joc la defensa de la vida humana en els seus límits de fragilitat, en el si de la mare i en el llit del dolor i la malaltia. La dignitat de la persona humana és un valor indiscutible: tota persona, més enllà del seu origen, la seva raça, cultura o religió, ha de ser valorada, acollida i promocionada. La llibertat ha de ser sempre respectada: de pensament, de religió, d'acció o d'omissió. No es pot ofegar la llibertat en nom de la llibertat. La solidaritat i la comunió entre les persones i els pobles és un valor que no s'ha de perdre mai. La justícia social demana que tothom pugui viure amb dignitat, amb el seu treball i amb una educació, des de la llibertat dels pares, i amb una sanitat dignes.

